

EL LECTOR ESCRIU

Puntualitzacions del Col.legi d'Advocats

Senyor Director,

La Junta de Govern d'aquest col.legi, en sessió que tingué lloc el propassat dia 27 de setembre en curs, prengué entre d'altres el següent acord:

«La Junta estudia detingudament el contingut de les informacions i article publicats al Punt Diari d'avui, 27 de setembre del 1985, n° 2049 (el darrer, signat pel Sr. Jordi Soler), relatius a una reunió celebrada per un Grup d'Advocats Joves i les actuacions que pensen dur a terme, en relació amb les quals l'autor de l'article llança diferents afirmacions sobre els col.legis professionals en general, i aquest Col.legi d'Advocats en particular, les quals, a part d'ésser manifestament inexactes, són clarament injurioses per al col.legi i per al col.lectiu d'advocats que agrupa.

Es produeix un ampli debat i canvi d'impressions, després del qual la Junta, per unanimitat, ACORDA:

1r.— Donar compte de l'esmentat article al Consell de Col.legis d'Advocats de Catalunya, i al Consejo General de la Abogacía Española, als quals se'n trametrà còpia perquè en tinguin coneixement i prenguin, si s'escau, les mesures oportunes.

2n.— Quant a l'article del Sr. Jordi Soler, la Junta lamenta que des de la ignorància i la politització tracti de posar-se en qüestió l'honorabilitat i dignitat de la nostra professió, i molt especialment s'intenti desprestigiar tot un col.lectiu. Des de la professionalitat, en aquest col.legi sempre s'ha defugit de tota politització, bo i acceptant la lliure i democràtica participació col.legial sense distincions de cap mena.

3r.— Donar publicitat a aquest acord i, al mateix temps, adreçar-se als mitjans de comunicació de Girona (exercitant, pel que fa a PUNT DIARI, i en el que calgui, del dret de rèplica pel contingut de les informacions i article contingut al full 8 del diari del divendres 27 de setembre), fent les següents puntualitzacions:

Primera.— La Junta de Govern del Col.legi d'Advocats de Girona es congratula profundament que un grup que s'anomena «d'Advocats Joves», tingui inquietuds de dinamitzar la vida d'aquesta coproració. Malauradament, fins aquest moment aitals inquietuds no han tingut mai cap reflex en la vida corporativa, bo i els reiterats oferiments fets per aquesta Junta i que en els exercicis econòmics del 1983 i següents figuraven, en els pressupostos del col.legi, unes partides perquè l'esmentat grup portés a terme activitats i actes culturals, que a la pràctica no s'han realitzat.

Segona.— La Junta, per altra banda, lamenta l'actitud dels assistents a la reunió d'Advocats Joves de què parla la nota, convocant a la mateixa únicament una mínima part dels advocats joves d'aquest col.legi i sense dir-ne res a molts altres companys, tant o més joves que molts dels assistents, i almenys tan preocupats com ells per la vida de la corporació.

Tercera.— No és cert que, amb motiu de la visita del senyor ministre de Justícia per a la inauguració de la seu dels Jutjats de 1ª Instància i Districte n°3 de Girona, es plantegessin recels entre el col.legi i els «Advocats Joves», fins al punt que no cons-

ta en aquesta Junta de Govern que el «Grup d'Advocats Joves» tingués cap intervenció en l'organització i desenvolupament de la visita del ministre.

El que llavors va passar, és que el Col.legi d'Advocats de Girona tingué coneixement de la visita del senyor ministre mitjançant una comunicació verbal feta a un auxiliar de la secretaria col.legial per part d'un col.legiat, políticament ben definit, comunicació que la Junta estimà absolutament insuficient, i impròpia del respecte que mereix el col.legi, per posar en el seu coneixement un fet semblant i convidar-lo a participar-hi. Sorprenentment, abans que el col.legiat de referència conegués l'acord pres per la Junta de Govern (que unànimement va pronunciar-se en el sentit de no donar-se'n per assabentada, mentre no hi fos convidada formalment i en deguda forma), l'endemà mateix de la reunió de la Junta sortia publicat un article en un diari de Girona, en què el mateix advocat, atribuint-se una representativitat que no ha tingut mai ni ningú no li ha atorgat, manifestava que el senyor ministre tindria una reunió amb el Col.legi d'Advocats, la Junta de Govern del qual res no en sabia.

Posteriorment, el mateix advocat, políticament ben definit, va convidar arbitràriament i al seu caprici alguns advocats a assistir a una reunió amb el senyor ministre, sense convidar ni tan sols la Junta de Govern del col.legi, ni posar-ho en el seu coneixement per poder-ho fer saber a tots els col.legiats, a fi que hi poguessin assistir. Val a dir que l'única comunicació formal que tingué el col.legi de la visita del senyor ministre fou un «saluda» del senyor governador civil de Girona, entregat personalment a la seu del col.legi pel mateix advocat, a les 13'45 del dia 5 d'agost (el dia abans de la visita), pel qual es convidà el senyor degà a assistir a la inauguració de la nova seu del Jutjat, però no al col.loqui-conferència que posteriorment oferí el ministre. (Naturalment, el senyor degà va assistir a l'acte al qual havia estat convidat).

Quarta.— Pel que fa a la renovació parcial de la Junta de Govern d'aquest col.legi, que ha de tenir lloc enguany per disposició estatutària (i no perquè ningú ho demani), serà oportunament convocada, amb citació de tots els col.legiats. (Val la pena insistir que el «Grup d'Advocats Joves» de què parla la informació del diari, són molt selectius en convocar les seves reunions, a les quals conviden qui volen —una immensa minoria dels col.legiats joves— i mai els joves advocats que en gran majoria, formen l'actual Junta de Govern d'aquest col.legi). Llavors, aquells col.legiats tindran oportunitat d'aspirar a ocupar els càrrecs a elecció, i de tenir un lloc a la Junta (de forma democràtica, tan democràtica i clara com la que va presidir l'elecció de l'actual Junta de Govern), per defensar i executar les seves idees per «dinamitzar la vida corporativa», més enllà de les notes de premsa.

Cinquena.— La Junta no vol entrar en l'anàlisi i rèplica de l'article que signa el Sr. Jordi Soler (publicada, no sabem per què, en el mateix full del diari), però, fent expressa i formal reserva d'exercitar totes les accions civils i penals que l'assisteixen contra els responsables de la seva redacció i publicació, si vol puntualitzar que, qüestions penals al marge, posa en evidència

El carrer de Mossèn Joan Pons

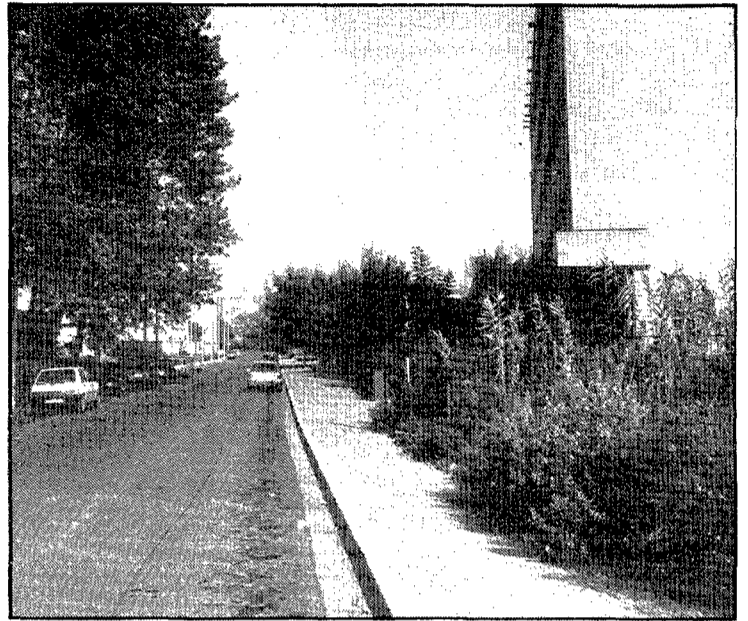
346

El carrer de Mossèn Joan Pons es troba situat al sector encavallat entre el límit de l'antic terme municipal de Santa Eugènia i el barri de la Devesa, i és format per un seguit d'equipaments en la seva majoria de construcció recent. Enllaça el carrer de la Selva, que ressegueix tothora el nou curs del riu Güell i el carrer de na Caterina Albert, a tocar els coneguts blocs de pisos de la Caixa.

Tres equipaments públics configuren la fesomia del carrer, que està absolutament mancat de pisos o de cases per habitar. El més antic, i del qual només hi dóna la part del darrera, és la plaça de braus. El 1896 es demana autorització per contruir-la, i poc després, concretament el 29 d'octubre del 1897, és inaugurada festivament amb l'obligada *corrida* de toros. En l'aspecte arquitectònic no és cap monument remarcable, però és un punt de referència urbanístic indubtable, ultra donar un nom que a poc a poc es va perdent —el *torí* o el *Turin*— a tot aquell sector ciutadà.

Pel que fa a l'església parroquial, durant molts anys és únic edifici del sector, anterior fins i tot a l'alineació i traçat definitiu del carrer. L'església de Sant Salvador d'Horta és la parroquial de Santa Eugènia, i fins la seva construcció els feligresos d'aquest sector havien d'acudir als oficis que se celebraven al temple de Sant Narcís, a la plaça de l'Assumpció. És de començaments dels anys setanta, com ho recorda la primera pedra adossada a la base de l'edifici amb motiu de la consagració, i que porta incisa la data del 12 d'abril del 1970. La nau central és dedicada al culte, i les laterals s'empren per a les activitats de catèques i de minyons escoltes.

Finalment, una bona part de la banda dreta del carrer és ocupada per les instal·lacions

Mossèn Joan Pons va deixar un bon record en el barri i bé es va merèixer un carrer. Foto: Jofre.

de l'anomenat popularment ambulatori de la Devesa. Iniciada la seva construcció al començament de la dècada dels vuitanta, l'any 1982 ja és perfectament acabat, bé que es dóna la paradoxa que no pot entrar en funcionament per falta dels estris i aparells necessaris per a ús del personal mèdic. Així, durant un temps els baixos de l'edifici són utilitzats com a departament de rehabilitació de la Devesa.

Actualment funciona a ple rendiment, possibilita una notable territorialització en l'atenció als malalts, i evita la sobrecàrrega de visita que patien els altres ambulatoris, sobretot el del carrer de Santa Clara.

DOS NOMS EN POC TEMPS

Malgrat la curta vida del carrer, que fins a la recent obra de pavimentació i d'illuminaçió no era res més que un camí polsós de traçat capritxós, ha tingut ja dos noms diferents per distingir-lo. En

primer lloc, per acord de l'Ajuntament de vuit d'octubre de 1980, se li dóna el nom del malaguanyat compositor de sardanes Josep Baró, i més tard, en un altre ple del 8 de desembre del 1981, es trasllada el nom d'aquest mestre sardanista a un pasatge del sector Carme-Vista Alegre. D'aquesta manera, en quedar sense nom el carrer que historiem, en el mateix que se li dóna el de l'antic rector, mossèn Joan Pons (1933-1974), que havia treballat uns quatre o cinc anys en aquest barri. En concret, hi fou destinat per l'aleshores bisbe Narcís Jubany, quan encara la parròquia no era construïda. Es dedicà en aquest període a organitzar uns primers grups que s'aixoplugaren en la naixent parròquia per tal d'organitzar activitats per al barri.

En posar-li el seu nom a un carrer i a un sector on havia desenvolupat la seva tasca pastoral, se li feia reconeixement dels anys esmerçats en bé de la comunitat.

Ramon Alberch i Fugueras

la supina ignorància del seu autor quan al funcionament del Col.legi d'Advocats de Girona (tan democràtic i respectuós com el que més). Però sí que aquesta Junta lamenta profundament actituds com la del Sr. Jordi Soler, que abusa del seu accés a un mitjà de comunicació per fer desqualificacions genèriques i insultants que solament són comprensibles en ambients dictatorials i antidemocràtics, contra els quals diu lluitar l'autor». *Junta de Govern del Col.legi d'Advocats*. Girona.

Els estanys de Sils

Sr. Director, Arran de la notícia apareguda a PUNT DIARI el dia 27 d'agost d'enguany relacionada amb la presentació de la campanya per la salvaguarda dels estanys de Sils a Santa Coloma de Farners, em veig en la necessitat de puntualitzar que no és cert que en aquest indret existeixi una varietat de tortuga d'aigua que no es troba enlloc més (almenys de moment), com tampoc no és

cert que jo hagués informat en aquest sentit al llarg de la conferència de la qual es parla.

La tortuga en qüestió es tracta d'*Emys orbicularis* i, tot i que és escassa, subsisteix encara en dues altres zones d'aiguamolls de Catalunya.

Lamento molt que el sensacionalisme periodístic pugui arribar a falsejar certes dades científiques que precisament pel fet d'ésser científiques hom intenta que siguin absolutament serioses i rigoroses. *Lluís Montjé*, «Moia», Can Montràs, Riudellots de la Selva

Comercialització i humiliació

Sr. Director, Un bon diari es distingeix dels seus competidors per l'objectivitat de les seves informacions. Puc entendre perfectament que existeixi una demanda de sensacionalisme i polèmica. Però el que ja no entenc ni accepto és que per l'afany de comercialitza-

ció el seu producte, un diari humiliï una persona.

M'estic referint a la ressenya referent al partit de futbol At. Empordanès-Llers apareguda dimarts 24 a la separata «Tot l'esport». A l'esmentada ressenya se m'esmenta com a únic responsable de la violència desencadenada en l'encontre. Amb aquesta carta no em vull eximir de la meva possible part de culpa, ni tampoc acusar ningú en particular, ja que tampoc no és el lloc. En canvi, sí voldria denunciar: En primer lloc, tot aquell públic que no té res de respectable, que existeix a tots els esdeveniments esportius i que acut als terrenys de joc no per presenciar un espectacle, sinó per ser provocador de violència, tot desfigurant una cosa tan bonica com és l'esport.

En segon lloc, tots aquells responsables, està clar, no professionals, que redacten articles totalment parcials i servint a uns interessos determinats, i que, faltant a la mínima objectivitat, són responsables de perjudicar i falsejar la imatge d'una persona. *Andrés Lizán Mauri*. Llers

(traduït del castellà)